

Några tankar om privatekonomi, givande och penningtörstiga förkunnare

[Spara som PDF](#)

Alla Bibelord är citat från [Svenska Folkbibeln](#) där inget annat anges.

Innehåll

1. [Inledning](#)
2. [Ett snabbare sätt att få bättre ekonomi](#)
3. [Det nya förbundets ordning](#)
4. [Ge med hjärtat istället utifrån påbud](#)
5. [De giriga förkunnarnas taktik](#)
6. [Det kostar inte att lära känna Gud](#)
7. [Några ekonomiska råd](#)

Ge ditt bidrag till vårt arbete!

SHOP

Webbshop

Ge gåva

VISA

PayPal

Din gåva

Webbshop

Ge din gåva nu!

DONATE ONLINE >>

The advertisement features a woman in a white shirt and black skirt running joyfully through a shower of falling money. The text is arranged in a vertical stack of colored boxes: blue for the top two lines, black for 'Webbshop', blue for 'Ge gåva', white for the logos, red for 'Din gåva', and white for 'Webbshop'. A large red button with white text and arrows is at the bottom.

1. Penningkarusellen i den karismatisk-kommersiella kristenheten

Församlingen Arken mfl

För en tid sedan talade jag med en man som var en före detta medlem i församlingen Arken i Stockholm. Han ville berätta sin historia för mig. Det jag vill lyfta fram här är det han berättade om sin familjs ekonomi. Han hade räknat ut att de gett närmare 1 miljon kronor som gåvor till församlingen Arken under sin tid som medlemmar. I grunden handlade givandet om tionde av deras inkomst. Utöver detta hade de gett s.k. "kärleksoffer", "löftesoffer" och andra särskilda gåvor riktade till olika ändamål inom Arkens verksamhet. Paret hade t.o.m. lånat pengar för att kunna ge i enlighet med hur de upplevde att man skulle ge. Sedan kan jag själv räkna ut att detta par genom åren också hade köpt en mängd böcker av pastorsparet Linda och Gunnar Bergling. Efter sitt utträde ur Arken upplever dessa kristna syskon en otrolig lättnad och frihet. Mannen sa att han nu återfunnit det barnskap i tron som han hade i sin ungdom. Och för första gången på många år kan familjen nu unna sig lite extra utan att få dåligt samvete gentemot församlingen Arken och pastorsparet Bergling. Nu var det återigen roligt att köpa något till deras egna hem!

Det är förunderligt hur Linda Bergling kan skriva en bok med titeln "Lev utan oro och bekymmer" när undervisningen på Arken många gånger leder till just bekymmer, inte minst ekonomiska – men även själavårdsmässiga! Kanske boken är en självbiografi? Med de inkomster Arken har, är ju livet lite mer som en räkmacka för pastorsparet i jämförelse med livet för de flesta medlemmarna. En annan person som varit med Arken berättade nyligen att det kostar 1100 kr/månad att gå på Arkens bibelskola. Startavgiften är dessutom 1500 kr, och man kan även utöka programmet för ytterligare 1000 kr/månad. Utöver detta skall man alltså ge gåvor i olika former, MEN man måste också köpa kurslitteratur som vanligen är skriven av pastorsparet Bergling. Om man fortsätter ytterligare ett år måste man köpa samma böcker en gång till (!) och så uppmanas man att ge bort den första omgången man köpte. Går man till Arkens Helandecenter för t.ex. själavård så kostar det också. Allt på Arken tycks med andra ord vara en enda stor ekonomisk karusell där ledarna blir förmögna och medlemmarna blir allt fattigare. Dessutom får man andlig villfarelse på köpet! Att man vill ta del av detta är ju inget annat än en djupt tragisk förblindelse...

Som du kan förstå är dessa personer jag berättat om inte de enda som snurrat i denna "karismatisk-kommersiella karusell", och det är inte heller – tack och lov – det första vittnesbördet jag hör om befrielse från denna karusell. Hur som helst är det sådana vittnesbörd som får mig att dela mina tankar om privatekonomi och givande. En annan orsak är att jag läste Ulf Ekmans vardagstips om att hantera pengar (se <http://ulfekman.nu/category/privatekonomi/>). Där har han så finurligt tillsammans med råd för vardagsekonomin vävt in uppmaningen om att ge tionde, vara säningsman och ge förbundsgåvor till församlingen. Ekman ägnade 090607 dessutom en hel predikan åt ämnet "sådd och skörd som livsstil". Man kan tycka att det är bra timing nu när Livets Ord har ekonomiska bekymmer. Mer om detta längre ner.

2. Ett snabbare sätt att få bättre ekonomi

Nu skall du redan här få ett tips som kanske kan ge dig en bättre ekonomi redan den här månaden: sluta att ge dina pengar till alla villfarna predikanter som vädjar om dessa. Sluta att ge till Arken, Livets Ord och alla andra församlingar och verksamheter i trosrörelsen och andra villfarna sammanhang som ropar efter dina pengar. Varför måste de vädja på både webbsidor, månadsbrev, bloggar, TV-kanaler, i predikningar m.m. för att få in pengarna? Varför måste de manipulera via förkunnelsen? Har inte dessa förkunnare den **tro** på överflöd som de så ihärdigt förkunnar? Driver man en verksamhet som är av Gud så behövs inga

sådana metoder, det är jag ganska övertygad om. Och är verksamheten av Gud så blir det inte heller pengar över till lyxvillor, lyxbilar, dyra kläder från Schweiz, etc.

Det är många som är efter år "sätt in" i trosrörelsen och liknande sammanhang, men som aldrig sett det blomstrande överflöd som alla predikningar genom åren fokuserat på. Många lever idag istället ett torftigt liv, kanske även med onödiga skulder. Om du nu är med i ett sådant här sammanhang, är det då inte dags att testa om livet skulle bli mer välsignat utanför denna karusell? Kanske alltsammans varit fel? Läs vidare så förstår du bättre vad jag menar.

3. Det nya förbundets ordning

Vi lever nu i det nya förbundets ordning. Här är det inte lagen som gäller utan nåden. Det är frihet och glädje som gäller istället för påbud och tvång. Det Gud vill göra i ditt liv det skriver han i ditt hjärta. Det kommer visserligen inte med en gång utan tar hela livet i den helgelseprocess som Gud vill ta ansvar för. Du skall få några Bibelord på detta:

Mark 7:21-23: Ty inifrån, **från människans hjärta**, utgår onda tankar, otukt, stöld, mord, äktenskapsbrott, girighet, ondska, svek, lösaktighet, avund, hädelse, högmod och dårskap. Allt detta onda kommer inifrån och gör människan oren.

Joh 8:36 Om nu Sonen gör er fria, blir ni verkligen fria.

1 Petr 1:2: Ni är av Gud, Fadern, förutbestämda till **att helgas genom Anden**, så att ni lyder och blir bestänkta med Jesu Kristi blod. Må nåd och frid i allt rikligare mått komma er till del.

Rom 4:24-25: **Rättfärdighet kommer att tillräknas oss** som tror på honom som från de döda uppväckte Jesus, vår Herre, han som utlämnades för våra synders skull och uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull.

I det sista Bibelordet kan man ju få intrycket att vi **görs** rättfärdiga i pånyttfödelsen. Men det grekiska ordet som här översatts till "rättfärdiggörelse" är *di-kai-oun*, och det betyder egentligen "rättfärdig**förklarad**". Att vi förklaras rättfärdiga och inte görs rättfärdiga förklarar alltså varför man kan se synden verksam i sin kropp fast man varit med om pånyttfödelsen. Det är genom

helgelseprocessen som vi allt mer kommer bort ifrån det som du läste om i det första Bibelordet ovan. Och under tiden får vi **tillräkna** oss Jesu rättfärdighet eftersom vi inte i oss själva är rättfärdiga. Du skall också i följande Bibelord se att det är Gud som (genom sin Ande) verkar det goda i oss.

Fil 2:13: Ty Gud är den som verkar i er, **både vilja och gärning**, för att hans goda vilja skall ske.

1 Kor 6:19: Eller vet ni inte att er kropp är ett tempel åt den **helige Ande, som bor i er** och som ni har fått av Gud, och att ni inte tillhör er själva?

Gal 4:4-6: Men när tiden var fullbordad sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, för att han skulle friköpa dem som stod under lagen, så att vi skulle få söners rätt. Och eftersom ni är söner, **har Gud sänt i våra hjärtan sin Sons Ande** som ropar: "Abba! Fader!"

Guds Ande i oss är alltså den rättfärdighet vi har på insidan och som är det som verkar både vilja och gärning i våra liv efter Guds vilja. Här står även att vi skall få "söners rätt". Det är en egentligen en missvisande översättning från grekiskan och därför undervisar en del om att vi minsann har våra rättigheter. Men det grekiska ordet i grundtexten för "söners rätt" är *hyotesia* och det betyder att *adopteras*. Vi adopteras av Gud till att bli hans barn, och som dessa kan vi inte avkräva Gud några rättigheter. Allt vi får, får vi av nåd.

Detta är alltså barnskapet hos Gud: Gud förlåter oss vår synd, han adopterar oss till att vara hans barn, han tar sin boning i oss, han gör oss fria från synd, påbud och tvång, och han helgar oss till att bli mer och mer lika Jesu karaktär. Vi kan aldrig bli exakt som Jesus eftersom han ÄR Gud. Men vi kan i karaktären få bli lika sådan han var när han vandrade här på jorden för 2000 år sedan. Allt detta får vi av NÅD, och absolut inte genom gärningar. Villkoret är att vi tålmodigt vilar i nåden och låter Gud ta hand om alltsammans. Visst är det trons vila!

Hebr 4:10: Den som har kommit in i hans vila **får vila sig från sina gärningar**, liksom Gud vilade från sina.

Hebr 10:36: Ni behöver **uthållighet** för att göra Guds vilja och få vad han har lovat.

Och uthålligheten, tålamodet får vi INTE genom framgångar och segrar. Det kommer genom motgångar, vilket vi tyvärr måste finna oss i.

Rom 5:3-4: Men inte bara det, vi jublar också mitt i våra lidanden, eftersom vi vet att **lidandet ger tålamod**, tålamodet fasthet och fastheten hopp.

4. Ge med hjärtat istället för utifrån påbud

Om man nu med utgångspunkt från resonemanget i ovanstående punkt funderar över givandet, så kan man dra den slutsatsen att vi skall ge så som vi känner är naturligt, så som vi känner frid och glädje över. Då ger vi i enlighet med det mått av helgelse vi uppnått och utifrån det mått av nåd vi erhållit, och då blir äran Guds och inte min. Detta är att ge med hjärtat och att "vandra i Anden" när det gäller givande. Om du ger utifrån vad en predikant säger att du skall ge, så riskerar du att ge utifrån påbud och därmed ge i lagiskhet. Egentligen handlar det då om att du ger antingen av rädsla för att bli förbannad eller ovälsignad, eller så ger du för att få mer överflöd i ett slags själviskt begär. Så är vi syndiga människor funtade. Vi faller lätt in i metoder som i praktiken blir beräknande vit magi, allt för att få det så bekvämt som möjligt. Är givandet en laggärning, så för det vanligen med sig stolthet, högmod och en dömande attityd mot andra. Detta uppskattar inte Gud, så klart. Gud vill att givaren skall ge i sann glädje, och den kan man inte ta sig. Den kan man bara få av Gud via helgelsen.

2 Kor 9:7: Var och en må ge vad han har beslutat sig för i sitt hjärta, inte med olust eller av tvång. Ty Gud älskar en glad givare.

Det här ordet om att "Gud älskar en glad givare" tycker jag misstolkas ibland. Du kan inte i egen kraft göra dig glad över det du ger. Generositet och glädjen över att ge får vi av Gud. Så känner du inte glädje i givandet så avstå från att ge och invänta att Gud gör dig glad över att dela med dig – och att dela med dig till rätt saker. Om nu Gud älskar glada givare, så kommer han att göra oss till glada givare om vi ger honom friheten att göra det, dvs om vi avstår från lagiskhet och vilar i hans nåd och helgelse. Gud har råd att avstå från de gåvor du eventuellt ger utan glädje. Gud är inte beroende av våra pengar.

Men tiondegivandet då, det är väl en Biblisk "princip" som vi bör följa, säger nu kanske någon läsare? Ja, för det judiska folket var detta en princip, men det funkar inte om vi skall följa nådens ordning. Tiondegivandet blir så lätt lagiskt,

antingen med fruktan som drivkraft eller med beräknande själviskhet som drivkraft. Och lagiskhet leder som sagt så lätt till stolthet, högmod och en dömande attityd mot andra. Dessutom är ju tionde **väldigt** lite för en miljardär, skall han leva på resterande 90% tycker du? Det är knappast rättfärdigt. Jag har skrivit mer om tiondegivandet på denna sida: <https://bibelfokus.se/qa/q59>

Tänk istället vad underbart med en församling där alla lever i helgelse, vandrar i Anden, och i sann glädje ger vad var och en upplever att man skall ge. Utan krav, utan styrande predikningar, utan hot eller lockelser. Visst är det bättre än ett lagiskt tiondegivande? Jag tror inte att Gud är beroende av våra pengar till sitt verk, han är ju allsmäktig! Det Gud framför allt vill åstadkomma är att förändra våra hjärtan till att bli allt mer lika Jesus. Och kan han få oss till att bli glada, bekymmersfria givare som ger generöst av egen fri vilja, så har han uppnått något oerhört mycket större än om vi ger efter lagar och påbud. Då kan det ske **betydligt** större ekonomiska under än om man håller timmeslånga predikningar om givande före offrandet! Det är jag övertygad om.

Jag skall tillägga detta om tiondegivande, löftesoffer och andra påbud angående givande, att är din församling beroende av sådant, och är dessa påbud vanliga budskap från pastorerna, ja, då är det troligen något fel på din församling. Då skulle den nog må bra av att skala ner sin verksamhet och börja be Gud om ledning och välsignelse.

5. De giriga förkunnarnas taktik

Jag har redan nämnt något om de giriga förkunnarnas taktik, och jag skall villigt nämna att läget är betydligt värre i t.ex. USA än här i Sverige. Hur som helst är det illa nog här, och eftersom även svenska förkunnare vet att vi människor gärna lystrar till förkunnelse om hur vi själva kan bli mer välsignade, så är det på denna sträng de spelar. Ulf Ekman skriver t.ex. så här i sin blogg:

”Tiondet har en enorm välsignelse med sig, bättre än någon annan försäkring du kan ha. Du kan aldrig förlora genom att ge.”

Visst har tiondet en enorm välsignelse med sig, visst, för Ekmans ekonomi, ja! Men för alla som hör hans undervisning är det inte så. Det är många som ger och ger men aldrig ser mycket mer än en tom plånbok, trots alla löften om mångfaldig ekonomisk återbetalning. Samtidigt kan dessa förkunnare leva gott på att människor går på undervisningen pga fruktan eller girighet. Dessutom vill jag ställa den retoriska frågan: vilken välsignelse har det med sig att man ger till

falska profeters verksamhet? Det är väl en förlust om något?!

Ekman säger vidare i sin blogg:

”Ha ett förbund med Herren om ditt givande. Det gäller allt utöver tiondet som går till din lokala församlings verksamhet. Det är fantastiskt att växa in i uppgiften att vara en glad givare. Herren ger alltid säd till den som vill vara en såningsman.”

Som du ser vill han ha mer är tiondet. Dessutom begär denna typ av förkunnare ofta in s.k. ”kärleksoffer” och andra sorts gåvor speciellt riktade till olika verksamheter, som t.ex. "missionsmiljonen". För att driva på detta givande används vanligen Bibelord om sådd och skörd, som t.ex. Luk 6:38: "Ge, och ni skall få". Om du sår in i Guds rike, så skall du få mångdubbelt tillbaka, menar man. Här spelar förkunnarna på människors girighet efter mer. Men när vi läser dessa Bibelord måste vi fråga oss vad Gud avser. Vad, hur och NÄR skall vi få? Det är inte självklart att det handlar om återbäring i form av pengar här och nu. Men vill man som förkunnare driva in pengar, så går dessa Bibelord att missbruka för att luras med. Jag vill minnas att Benny Hinn vid en kampanj utlovade att alla som gav 1000 dollar eller mer (!) skulle med säkerhet bli miljonärer. Det går ju fint att lova när man skall ge i det tysta samtidigt som alla kritiska röster effektivt viftas undan med annan undervisning.

Ekmans predikan 090607

Jag vill här ta upp lite ur Ulf Ekmans predikan från 090607 med rubriken "Sådd och skörd som livsstil" (låg tidigare på <https://tv.livetsord.se/>). Den får utgöra ett aktuellt exempel på hur pengar drivs in inom den svenska trosrörelsen. Avsikten med denna ca. 1 timma och 15 minuter långa predikan kan inte ha varit att förmedla trons vila när det gäller givandet, det förstår du förhoppningsvis strax. Budskapet handlade nämligen mer om givandet som en prestation med huvudfokus på det offer till "missionsmiljonen" som man skulle ta upp under samma gudstjänst. Målet hade nu utökats från 1 miljon kronor till 1,5 miljon.

Självklart säger Ulf Ekman många sanningar i sin predikan. Men det mest förrädiska är om sanningar blandas med villfarelser, och jag vill påstå att det är vad han gjorde (i vanlig ordning). I predikan pekade Ekman på åhörarnas privatekonomi och kallade den för "säd". Såningsfältet är Livets Ords verksamhet. Och den som sår utlovas rik skörd, dvs återbäring i form av pengar. Även om det Bibelord som Ekman inledningsvis anförde handlar om detta (2Kor 9), så liknar sättet att föra fram Bibelordet hur croupieren ropar in insatserna till nästa

omgångs roulette, trots vad Ekman sa om jämförelser med lotterier. Frågan är hur många som egentligen "vinner"? Det Paulus tar upp i kapitel nio i andra Korintierbrevet handlar om en insamling till apostlarna och lärjungarna i Jerusalem som tydligen hade det knapert vid den tiden. Att lägga detta Bibelord som en mall över hur givande skall gå till i modern kristen verksamhet tycker jag man skall vara försiktig med. Paulus säger ju inte själv att dessa råd skall användas så. Paulus säger istället: "Den tjänst ni utför med **denna insamling**...".

Ekman utfärdade också med hjälp av Gal 6:7-10 en varning för att sluta så i "Andens åker", som Ekman lät syfta på det ekonomiska givandet, och han citerade då bl.a.

"Gud bedrar man inte: det människan sår skall hon också skörda. Den som sår i sitt köotts åker skall av köttet skörda undergång".

"Förbannad är den som håller inne sin säd" var ett annat citat Ekman drog till med. Du kan få mer och mer för att kunna ge mer och mer, sa Ulf Ekman vidare. Det här lever han kanske inte riktigt efter själv, för vad jag förstått behåller han en stor del för sig själv. Ännu värre är det med förkunnare som Benny Hinn, Joyce Meyer, Kenneth Copland, Creflo Dollar och många andra. Flera av dessa har enorma lyxvillor, egna jetplan, osv. Hur som helst har vi i Ekmans predikan ytterligare ett exempel på hur ekonomiskt givande kan "triggas" från talarstolen istället för att Gud förändrar våra hjärtan till att bli glada givare som ger av egen vilja. "Allt man gör skall inte kännas bra" sa också Ekman raljerande angående givandet. Detta går helt emot Guds Ord där det står att Gud uppskattar **en glad givare** (kan även översättas till "en villig givare"). Det SKALL alltså kännas bra att ge om du skall ge efter Guds vilja! Ekmans (och hela trosrörelsens) undervisning leder istället till lagiskt givande eftersom undervisningen inte representerar summan av Guds ord, alltså helheten av vad Gud vill säga oss om givande.

Låt mig också ta ett tydligt exempel på förvrängningar av Bibelns budskap som förekom i Ulf Ekmans predikan, och som är SÅ vanligt inom trosrörelsen. Han sa att vi i vilken ordbok som helst kan slå upp det hebreiska ordet för *Edenoch* se att detta betyder "överflöd". Ok, jag slog upp i flera olika ordböcker, och vad betyder då *Eden*? Jo, **inte** överflöd, utan *ljuvlighet, behag, nöje*. Varför vill Ekman då få oss att tro att det betyder överflöd? Jo, för att han vill att vi skall tro att vi är skapade till ett liv i överflöd ("framgångsteologi") så att vi kan så ut som såningsmän och få ett ännu större överflöd, för att kunna ge ännu mer, för att få ännu mer, för att..... Detta sa han så klart för att åhörarna skall "så in i" Livets

Ords verksamhet, som alltså har ekonomiska bekymmer (vilken motsägelse!). Men var inte så säker på att du "ger tillbaka till Gud" när du ger till dessa sammanhang.

Slutligen sa Ekman att den söndagens möte var av den Helige Ande utlovat att vara ett "ekonomiskt mirakelmöte". Så blev det dags för det STORA offret. Marken var väl beredd. Åhörarna var nu lockade att ge för att "den som ger den får, den som sår rikligt skall skörda rikligt, och förbannad är den som håller inne med sin säd".

Undersökning vid Grand View University

År 2000 gjorde [Grand View University](http://faculty.gvc.edu/swinzenburg/tv_ministers_study_2000.html) i Iowa, USA, en undersökning om hur mycket av sin TV-tid olika TV-förkunnare i USA spenderade på olika ämnen. Oral Roberts (trosrörelsen) och hans son Richard lade så mycket som 27% av sin TV-tid på att be om pengar (eng. *fund raising*) som är ganska högt ovanför hela undersökningens genomsnitt på 11% . Men även 11% är en enormt hög siffra för dessa förkunnare som predikar TRO. Siffrorna tyder ju mer på både **otro** och girighet.

Källa: http://faculty.gvc.edu/swinzenburg/tv_ministers_study_2000.html

Det blir alltså en mängd gåvor i form av pengar **utöver** det tionde som de flesta ger i dessa sammanhang. Räkna vi dessutom med försäljning av CD, video, böcker samt olika religiösa manicker (smycken, bönedukar, krucifix, statyer, smörjelseolja, m.m.) så är det en enorm ekonomisk ruljans i dessa sammanhang, och allt detta för att sprida villoläror!!!

Jag tror att följande Bibelord säger något om dessa förkunnare som har så stort fokus på **dina** pengar:

Fil 3:19: De får sitt slut i fördärvet. De har buken till sin gud och sätter sin ära i det som är deras skam, dessa som bara tänker på det jordiska.

6. Det kostar inte att lära känna Gud

Det finns inga Bibelord som visar att du måste investera i resor till konferenser, litteratur, kärleksoffer, såningsoffer etc för att komma nära Gud och lära känna honom. Evangelium är gratis och gemenskapen med Gud likaså. Allt beror på Guds nåd! Du kan t.o.m. bli döpt i den Helige Ande på egen hand. Det blev kända förkunnare som t.ex. Charles Finney, Dwight Moody och Frank Mangs. En Bibel, bön, kristna vänner och ett gott mått av tålmod räcker oerhört långt. Gud är

närmare än du tror! Och han har inte bråttom med dig! Jag är rädd för att vi missar Gud och hans vilja för våra liv om vi jagar i väg till Bibelskolor, konferenser och köper den ena kristna pocketboken efter den andra, etc. Idag behöver vi nästan nya Bibelskolor för att avprogrammera alla kristna som gått på alla dessa villfarna Bibelskolor som uppstått sedan 80-talet. Låt mig ta några Bibelord som pekar på det jag vill få sagt:

Jes 55:1-3: Hör på, alla ni som törstar, kom hit till vattnet, och **ni som inte har pengar**, kom hit och köp säd och ät. Ja, kom hit och köp säd **utan pengar och för intet** både vin och mjölk. **Varför ger ni ut pengar för det som inte är bröd, era inkomster för det som inte kan mätta?** Hör på mig, så skall ni få äta gott och njuta av utsökt mat. Böj ert öra hit och kom till mig! Hör, så får er själ leva!

Jes 35:8: En banad väg, en vandringsled, skall gå där, och den skall kallas "den heliga vägen". Ingen oren skall färdas på den, men den är till för dem. De som vandrar den vägen skall inte gå vilse, **även om de är dårar** (okunniga).

Rom 10:8: Vad säger den då? Ordet (Jesus) **är dig nära**, i din mun och i ditt hjärta, nämligen trons ord som vi predikar.

Joh 14:26: Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, **han skall lära er allt** och påminna er om allt vad jag har sagt er.

1 Joh 2:27: Vad er beträffar, så förblir i er den smörjelse som ni har tagit emot av honom, **och ni behöver inte någon som undervisar er**, utan vad hans smörjelse lär er om allting är sanning och inte lögn. Förbli i honom, så som den har lärt er.

Matt 11:28: Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor så skall **jag ge er vila**.

Upp 21:6: Han sade också till mig: "Det har skett. Jag är A och O, Begynnelsen och änden. Åt den som törstar skall jag ge att dricka **fritt och för intet** ur källan med livets vatten.

Läs också Psalm 139. Ta det alltså lugnt, ha tålmod, låt Gud verka både vilja och gärning i ditt liv (Fil 2:13) och var trogen den uppgift som du står i för tillfället tills du får en tydlig klarsignal om förändring.

7. Några ekonomiska råd

Låt mig berätta lite om mitt liv. Jag är nu pensionär och har hunnit med att både göra många tabbar och en del bra grejer när det gäller privatekonomin. Min fru och jag började i all enkelhet med en uselt inredd lägenhet i Biskopsgården i Göteborg. Vi åt mest korvkaka, blodpudding och strömming till middagar eftersom vi hade väldigt låga inkomster. Den första bilen kostade 2500 kr. När vi senare blev frälsta blev Bibeln vårt stora intresse, men ekonomin blev inte bättre för det. Med åren har vi dock fått det riktigt bra. Men detta har helt klart mer berott på att Gud hjälpt oss att vara förnuftiga med arbete och de pengar vi fått in än att det dykt upp anonyma checkar i brevlådan. Vi lever inte något liv i lyx enligt svensk standard, men vi är helt nöjda med det. Ett lyxigare liv är frestande för "köttet" men pinsamt för en kristen tycker jag.

Vad har jag då lärt mig? Jo, att måttfullhet, förnöjsamhet, bekymmersfrihet, generositet och tacksamhet är några bra egenskaper att ha fokus på när det gäller privatekonomin för en kristen. Men dessa egenskaper har du inte från födseln, be istället Gud om dem. Jag har inte dessa egenskaper i fullt mått heller, men jag ser att Gud med åren lyckats förändra mig. När vi t.ex. var unga skulle mina kompisar och jag ha bensinpengar av varandra för minsta körsträcka man åkte med. Ibland var man skyldig simpla 5 kr för bensinpengar, osv. Denna dåraktiga snålhet har definitivt försvunnit. Plötsliga kostnader är inte heller hela världen längre. Jag vet ju att min ekonomi ligger i Guds händer. Tack käre Gud för den vilsamma helgelse jag får leva i!

Unna gärna dig själv något då och då med gott samvete. Den som är snål mot sig själv har snålhet i fokus och blir då sällan givmild mot andra. Det funkar att vara generös mot dig själv och samtidigt måttfull, det gäller att hitta balansen. Men har du inte råd att köpa en grej idag, så vänta. Köp inte konsumtionsvaror och prylar på kredit. När du är generös mot andra får du inte vara dumdriftig, här gäller att vara vis utan att vara snål. Ibland är en gåva uppenbart bortkastad. Ge där du ser att gåvan blir till välsignelse och ligger i linje med Guds vilja.

Ge inte bort pengar i kallt beräkande att du skall bli välsignad tillbaka. Ge i glädje och strunta i om du får något tillbaka. Ge inte till din församling bara för att du måste. Ge vad du kan ge i glädje. Är församlingen frisk och sund men har särskilda ekonomiska behov, så tala med Gud ifall du skall ge lite extra. Se också i din omgivning ifall någon enskild människa behöver din gåva. Det är bättre att hålla en människa vid liv än att ge en livlös verksamhet konstgjord andning.

Och kom ihåg att har du lagt ditt liv i Guds händer så ligger ju din ekonomi där också. Då finns ingen anledning att vara varken missnöjd, snål eller bekymrad. Det handlar nog mest om förtröstan och inte minst tålamod i slutändan.

/Lennart